

været henviste til at skulle købe fra de smaa Beholdninger, der har været paa Købmændenes Hænder. De, der ikke har været i Stand til at faa Forsyning fra Andelsselskaber, har været ilde stødte. Jeg tror, man nu kan være nogenlunde tryk, da man vistnok er over den værste Krise. Tilførselen bliver stærkere og stærkere. Hvis Tilførselen bliver nogenlunde tilstrækkelig og rigelig, saa at den for Landet nødvendige Industri kan fortsættes og ikke skal indskrænkes for meget, og hvis man kan rette hele sin Interesse og Energi paa, at der ikke spekuleres alt for voldsomt af Foderstofhandlere her hjemme, er jeg ikke vis paa, om ikke det Høstaar, vi nu staar i, hvis ellers Krigen kan holdes udenfor vort Land, og Landbrugets Eksport og Import kan foregaa i tilstrækkelig stor Udstrækning, endda vil give et nogenlunde respektabelt Resultat, naar vi regner med, at det danske Landbrug — det har jeg hævdet gentagne Gange — i Aar manglede $\frac{1}{3}$ af sin Høst. Kunde man føre det Høstaar til Ende, uden at Underskuddet bliver alt for stort, kunde det danske Landbrug efter min Opfattelse sige, at det var sluppet nogenlunde skadesløst gennem den Krise, der har været her hjemme. Thi det er for haardt at ville forlange, at vor Landbrugsproduktion skulde give lige saa stort Overskud i Aar, naar vi mangler $\frac{1}{3}$ af vor Høst, hvilket ikke skyldes Krigen, som de tre sidste Aar, der har været ganske overordentlig gunstige.

Jeg har fremsat disse Udtalelser, fordi jeg mener, at vort Landbrug selv er tjent med, at man fremstiller Tingene, som de er, og ikke altid maler dem for sorte, men at man ogsaa tager de lyse Sider med og bedømmer Sagerne nøgternt. Det er det, der har ligget til Grund for min Opfattelse, at det danske Landbrug, naar de andre Samfundsklasser har stillet Krav til det, ikke skulde afvise disse paa et ganske ensidigt Grundlag og sige: Der er lagt meget store Byrder paa det danske Landbrug, og vi kan ikke finde os i, at der gøres Uret mod Landbrugerne o. s. v. Jeg tror, at hvis det danske Landbrug kan betragte Forholdene ogsaa fra andre Sider, vil sikkert Sympatien i de andre Samfundsklasser blive stærkere.

Af alle de Grunde, jeg her har nævnt, vil jeg paa mit Partis Vegne tilraade, at man stemmer imod den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, der er blevet fremsat her i Tinget. Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget billiger Regeringens Erklæringer og tilsiger den Støtte under dens fortsatte Virksomhed til Imødegaelse af uoverkommelige Prisstigninger paa Befolkningens nødvendige Næringsmidler og til Fremme af Landets Forsyning med Korn og Foderstoffer, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen“.

Formanden: Den nu fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen lyder saaledes:

„Idet Folketinget billiger Regeringens Erklæringer og tilsiger den Støtte under dens fortsatte Virksomhed til Imødegaelse af uoverkommelige Prisstigninger paa Befolkningens nødvendige Næringsmidler og til Fremme af Landets Forsyning med Korn og Foderstoffer, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen“.

Denne Paastand vil herefter være inddraget under den fortsatte Forhandling.

Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes paa Fredag den 22. Januar Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 6. August 1914, jfr. Lov af 29. Oktober s. A., om Forbud mod Udførsel af visse Varer.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Statens Erhvervelse af den tidligere Fodfolkskaserne i Aarhus.

3) *Fortsættelse af Forespørgsel til Indenrigsministeren af R. Andersen m. fl. angaaende Landets Forsyning med Brødkorn.*

Mødet hævet Kl. 4³⁰.